

JAUME FONT, MAGINET DE L'ANY 1997: "SEMPRE HE ESTAT UN DEVOT DE SANT MAGÍ"

Carme Pollina

El senyor Jaume Font, en "Marino", es pot considerar el "Campaner Major" de Cervera. Als seus 85 anys, continua pujant al cloquer de Cervera per fer sonar les campanes cada cop que hi ha una festa assenyalada. Distingit l'any passat amb el títol de "Magnet de l'Any" per la Comissió de Festes de Sant Magí, assegura que tornarà a tocar campanes per la festa del barri d'enguany:

D'on li ve el sobrenom de "Marino"?

-El meu pare em va explicar la història d'una dona que es deia Marina i que es va casar amb un home d'aquesta casa, de manera que al marit van començar-lo a anomenar "Marino". I des de llavors ha quedat el sobrenom a la casa.

Està preparat per celebrar Sant Magí un any més?

-Sí. Cada any hi vaig; em donen un mulet apropiat per a mi, perquè pugui anar a la desfilada. Cada any, i ja en fa més de quaranta, he anat a la desfilada de Sant Magí, excepte l'any que va morir la meva mare. Sempre he anat a fer el boix i a buscar l'aigua. Com que hi anem el dia de la Mare de Déu d'Agost i hi ha toc de campanes, he de trobar un substitut per fer el toc de les dotze, perquè a mi m'agrada anar a Sant Magí.

Havia anat a peu a Sant Magí?

-No, mai. Jo sempre hi he anat amb carro, i més cap aquí ja es van

introduir els cotxes del veïnat, i les bicicletes, i els cavalls...

Li va fer il·lusió ser el "Magnet de l'Any 1997" ?

-Sí. Em sembla que ja m'ho mereixia, perquè sóc el portador de més edat. Aquest any no sé pas què decidiran, perquè el Magnet ha de tenir sempre alguna cosa especial. L'any passat em van fer un obsequi, i les pubilles em van acompanyar fins dalt de la tarima, on hi havia un altaveu, i en Miquel Pont em va fer una mica d'entrevista. Jo li vaig contestar el que sabia, perquè d'orador no en sé gaire.

Amb tants anys que fa que porta aigua de Sant Magí, està convençut dels poders miraculosos que se li atribueixen?

-Com que jo tinc fe no he hagut de demanar mai les facultats de l'aigua de Sant Magí. A la vida he estat bastant de sort, només he tingut una desgràcia: la mort del meu fill. Sempre he estat un devot de Sant Magí; hi he anat cada any, i ja en fa més de quaranta. Antigament hi anàvem fins i tot amb un animallet amb què portàvem els cantirets; fins i tot els guarníem allí.

És cert que, quan es va comprar el primer tractor, va mantenir les bèsties de càrrega només per poder participar a la festa de Sant Magí?

-Ho vaig fer durant tres anys. Ara sempre es fa càrrec la mateixa persona de donar-nos una cavalleria per fer la festa. És que, passat un temps, l'animal em feia més aviat nosa. A mi me'n donen un que no sigui gaire esvalotat, i així hi puc anar cada any.

Abans, quan hi havia més animals a les cases de pagès, no devia ser tan complicat com ara, que gairebé no n'hi ha, organitzar la festa de Sant Magí...

-Costa molts diners fer portar els animals, i això ho ha de pagar la Comissió de Sant Magí. Fan venir cavalls, mules o ruquets.

Té alguna idea de qui serà el seu substitut, el Magnet d'aquest any?

-No, no ho sé pas. Sé que molta gent va trobar molt encertat que l'any passat em donessin aquest títol a mi. Però això és una qüestió de la Comissió.

Anirà a tocar les campanes per Sant Magí?

-Sí, és clar! Com cada any! Abans féiem una Novena, però ara fem un Triduum, és a dir, tres dies abans de Sant Magí el capellà fa una mica de cerimònia i la gent va a Rosari. Nosaltres toquem a festa la vigília de Sant Magí, i la matinada de la diada toquem a missa, igual que al vespre.

Ara, quan l'he trobat, venia de l'hort, oi?

-Sí, passava el cultivador amb el tractor. He de ser molt matiner, perquè al mig del dia fa massa calor. Per això aprofito la fresca tant com puc i pujo més tard a casa al vespre.

Jaume Font, en una imatge de 1989

